

Vármegyei Közélet

(SZOLNOK-DOBOKA)

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP A SZOLNOK-DOBOKA VÁRMEGYEI SZÖVETKEZETT PÁRTOK HIVATALOS LAPJA.

XXXIII. évfolyam.

45. szám.

Dés, 1908 november hó 5.

Megjelenik minden csütörtök reggel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rákóczi-ház.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Felolós szerkesztő: **Dr. BENE FERENC.**

Előfizetési ára:

Egész évre 10 korona. Fél évre 5 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

A pusztuló magyarságért.

I.

Ma, amikor a szociális problémák teoretikus megoldói a nemzetköziség gondolatáig jutottak s egy oly közösségről ábrándoznak, amelyben az ember az emberért él s a maga javát a köz javában találja fel: azt látjuk, hogy minden önálló nemzet arra törekszik, hogy közelebbi testvéreit védje, bennök a testvéri összetartozás érzelmét még akkor is ébren tartsa, ha messze szakadtak a hazától, a közelebbi testvérek zömétől; azt látjuk, hogy veszteségnek tekint minden teljes elszakadást, s hogy ez ne történjék, minden áldozatot meghoz. Ezt látjuk a nagy angol nemzetnél, ezt a németeknél, akik a mi németajkú testvéreinkben is igyekeznek a hozzájuk tartozás érzelmét ébren tartani s erre minden eszközt jónak tartanak. Ez a gondolat fejt ki a nagy ellentétet a németországi és oroszországi lengyelekkel s általában minden nemzetiségnél, amelyet akár valósággal, akár látszólag a más fajba való beolvadás vagy beolvastás veszélye fenyeget. Minden népnél és nemzetiségnél — a magyart kivéve — amely sem mint nép, sem mint nemzet nem sokat gondol e veszedelmekkel s amely, ha ily gondolatai támadnak, keleties nyugalommal fogadja a dolgot s inkább gondol a halálra, amely a folyamat által fenyegeti (XIX. eleje, a jelenkori erdélyrészi magyarság), semmint a mentésre, amit a legparányibb népfajok is, ha önálló nemzeti államot alkotnak, törhetetlen energiával igyekeznek végrehajtani (apróbb balkán államok, hor-

vátok stb.). A magyart kivéve, amelynek pedig nemzeti szempontból, a mai szociális viszonyok világánál, s csekély számánál fogva nemcsak faji, hanem politikai érdeke, hogy számban is erősödjék, mert csak így tarthatja meg azt a vezető szerepet, amelyet 1000 éve betölt a sok nyelvű és fajú Kárpátok-övezte hazában. E sajtáságos jelenség mélyebben fekvő, tisztán lélektani okait, ezuttal nem kutathatjuk, — csupán rámutattunk a tényre, amely néha kisebbséggé teszi a magyarságot Magyarországon (XVIII. sz. 1^{1/2} millió magyar), s amely, még ha számbeli gyarapodást mutat (az utolsó 1/2 száz), sem keltheti a jobb jövő reményét, e gyarapodás ép azokon a helyeken nem állván be, amelyek nemzeti-politikai szempontokból elengedhetetlen feltétel s a nemzet beolvastó képességének bizonyítéka.

Fogy itt is, ott is — és fogy különösen ott, ahol mint kisebbség, más fajok közé van keveredve s ahol nagyobb intelligenciájánál fogva vezetnie s a haladó kultúra csatornájává kellene válnia. Tudom, hogy etnogr. igazság az, hogy az egytűve kevert fajoknál a beolvadás a műveltebb fajokat veszélyezteti, de e természeti törvény minden oly népnél módosul, amelynél a keveredés azzal a tudattal történik, hogy ezáltal az uralkodó faj hatalmi érdeke szélesbítették. A telepés német, különösen pedig az angol több nemzedéken át fenntartja tiszta angolságát, még akkor is, ha szigetként veszi körül valamely idegen faj őt és családját, — míg a hasonló helyzetben levő magyarnál a második nemzedék teljesen beolvadt. Mi lehet ennek az oka? Minden esetre az is, hogy a magyart nem

nevelték ily irányban, mint pl. az angolt, de az is, hogy a nemzeti érzés mindig gyöngye volt benne s mindenképp felett, mert hosszú évszázadokon át a politikának más feladatai voltak s függő viszonyai közepette ily politika üzését bizonyára rossz néven is vették volna ott, ahol a mi politikánkat irányították. Ily módon természetesen nem fejlődhetek sem az egyedben, sem az egészben azok az érzelmek és törekvések, amelyek a nemzeti megerősödés tudatát tartalmazzák; a nemzeti terjeszkedés gondolata csak itt-ott üti fel a fejét, egyeseknél vagy magánosoknál, akik a politikától távol állnak, de akik elég erős szemmel bírtak arra, hogy az itt fellépő veszedelmet megérezzék, elhárításukra valamit tegyenek. A nemzet vezetői ebben az idegen légkörben nevelődve politikuskokká, e célokat meg nem ismerhették, a nemzetitől elidegenedtek, néha politikai okokból ily érzelmeiket elnyomták.

A züllés pedig folyt, terjedt, mint a fekély, el-elhatva még az ép részekre is s azok szemé láttára, akik, mint a felső osztály tagjai, hivatva lettek volna ennek ellentállani. Innen a ridegség a hatalmasoknál az ily nemzetmentő akciókkal szemben. Innen, hogy a fenyegetett területeken a nagybirtokos arisztokrata nem érzi szükségét az áldozathozatalnak, ha pl. arról van szó, hogy iskolai célokra kellene pár száz négy-szögölnyi területet kiszakítani az 1000 holdak valamely terméketlenéből, vagy ha pár korona áldozatot követelnek — bocsánatot: könyörögnek igazán nemzeti, vagy altruistikus emberi célok — mint szegény gyermekek felségelése stb. A luxuriosus vállalatok bámulatos számban teremnek s virág-

TÁRCA.

Versek.

Irtó: Hangay Sándor.

— A „Vármegyei Közélet” eredeti tárcája. —

Várunk.

Várunk valamit tétlenül még,
Várjuk jövőnk hívó dalát!
Várjuk egy szent, nagy ember jöttét
S az új idők diadalát.

Nagy forradalmak jönnek, jönnek,
Szétzúznak minden ó-lomot.
Az ébredés költi a földet,
Mi eddig lomhán álmodott.

Várunk valamit tétlenül még,
Bár érzem eszménk már megért,
Várjuk egy szent, nagy ember jöttét,
Egy új Krisztust, egy népvézért!

Szemével gyújt, szavával éget,
Fején az ész dicsőfénye süt.
Amerre jár, hint szent Igéket
S a könny felszárad mindenütt.

Én.

Magamban álló sziklacsúcs vagyok,
Szíremre a menny száz viharja csap.
Felettem mennykő, villámlás ragyog
S én állok zúgó tűzörvény alatt.

Halvány, sápadt márványarcom cikáz,
Fejem göggel felhők közé mered . . .
Alattam nyüzsgnek apró emberek.

S midőn az égre fut rőt esti láz
És kék peremje sötétbe merül,
Én virrasztok az éjben egyedül!

A gyárak.

Hangok keringnek szét a légtérben . . .
Búgnak a város torkai tompán.
Mocskos füstfelhők tollászkodnak
A gyárak
Zakatoló kéményei ormán.

Zúgva kattognak lenn a gépek
Valami zsongó, szent csodanótát
S a vaskohókban szült eszméket
A váró
Nagy tömegeknek szerte kiszórják.

Tollászkodik a lomha füstköd . . .
Szikra is pattog. Villanik tompán.
Vajúdnek a jövő nagy eszmék
A gyárak
Zakatoló kéményei ormán!

Egy kéz.

Valami nagy kéz veti az árnyát!
Vadul az idők méhíbe vág.
Rázza, cibálja, költi a földet
Borzog a lomha, tunya világ.

Összeszorítja vastenyérével,
Ropog a csontja, sikolya száll . . .
Omlik az avult. Ujakat épít
Korhadó eszmék romjainál.

Remeg az álmos nép fölijedve,
Reng a szobor, mit keze rakott,
Önporaikba hullnak a szentek . . .
Rázza kacagva az a marok.

Dalfogamzás.

Sápadt arcomra hull a lámpa fénye,
Szívemben száz hang zürzavarja kong.
Szemem meredten néz a sötétségbe
S a lelkeimen sorvasztó láz borong.

Titkos, emésztő tűz lobog fel bennem,
Izzó szikráit visszahányja rám.
Rajongó, búgó hang veri fel lelkeim
És megmozdul agyamban egy parány.

Az agyvelőparány villan cikázva,
Elvál énemből egy foszlánydarab.
Sötét szobámból a vak éjszakába
Az ujan szült dalok kirajzanak.

zanak. Szobrok százával, mindenféle s oly körülmények között, amelyekben a kenyér volna az első kérdés s nem a külső cifra-ság, a pipere. Valóban, ha végig gondoljuk multunk azon mozzanatait, amelyekben a nemzeti felbuzdulást váltották ki bizonyos hatások: mindig a sujtás és görögtűz vakít el, komoly tettek helyett. Zsinoros mente és nadrág, sárga szattyán csizma, sok nemzetiszínű szalag, (néha egész Németország és Ausztria nem volt képes annyit termelni, amennyit fogyasztani birtunk volna; 1790-ben pl.): ezek voltak mindenha a magyar nemzet *nemzetmentő* eszközei, amit megmosolyogtak oda künn s a nemzeti árúk fogyasztásából állapították meg a hév fokát.

Ezt az érzéketlenséget tapasztaljuk ma is, ott, ahol a nemzetmentés elsőrangú politikai és társadalmi feladat, — főleg Erdélyben és főleg megyénkben. Mintegy 40,000 magyart látunk beékeződéve a megye óriási kiterjedésű románsága közé, 40,000 magyart látunk vergődni, fogyni, küzdelem nélkül beolvadni, mert sem ők nem állanak ellent, sem támogatást ily törekvésekben nem találnának. Cinikus egykedvűség a nemzet itt élő tagjainál, akik már-már beleélték magukat az enyészet sivár gondolatába, könnyelmű döntés felettők azoknál, akik arról gondolkodnak, hogy a nemzet többségét biztosítsák politikai szempontokból (vál. jog). Oda lökik a megyék új kikerekítésénél, mint menthetlent, a beolvadás folyamatának — mintha oly sokan volnánk, hogy pár ezer *lélek* számba sem jöhet. Valóban oly sokan vagyunk? Valóban prédálhatunk — amikor a nagy nemzetek féltő gonddal tartják nyilván távolba szakadt testvéreiket s milliókat áldoznak megmen-tésükre?!

Szolnok-Dobokavármegye magyar lakosságát pár évszázada veszélyezteteti e folyamat. Következtesen szorul vissza a magyar elem, beolvadva a rohamosan terjedő románságba, mint megyénk azon részében feltűnően, amely a *Mezőség* medencéjéhez tartozik — amely terület valamikor *tiszta* magyar volt. Óriási méreteket ölt a pusztulás megészerte: s mi talán tudomásul sem vesszük vérünk pazar folyását, önző, kicsinyes érdekeinkért folytatott harcainkban. Vagyha észrevesszük, ridegen zárkózunk el a tények elől, mert áldozatról lehet szó s áldozni oly célokért — amelyek senki kicsinyes, személyi érdekeit nem támogatják — nem akarunk. Koldus, rongyos népről van szó — kit érdekelhet ez? Koldus népről, amelynek izomereje talán még jövedelmezőbb így, mintha *beteges* (?) ambíciók ébresztetnének benne. Hisz még ma is sokan vannak, akik a műveltséget nem akarják közkinccsnek tekinteni s veszedelmet látnának abban, ha az a nép alsó rétegeire is kiterjeszhetnék.

E bajokat s a bennök rejlő veszedelmeket megérezte a Magyar Védő Egyesület dési választmányja s volt bátorsága a leplet lerántani róluk s szemébe nézni a valóság-nak és van akarata is, hogy megtegye orvoslásukra azt, ami még megtehető. Erről a nemes és önzetlen mozgalomról akarjuk tájékoztatni a közönséget, abban az erős hitben, hogy szavunk nem lesz a pusztában kiáltó szava s azzal a tudattal, hogy ami hidegséget e mozgalommal szemben eddig tapasztaltunk, az az ügy nem ismerése miatt keletkezett. Adatainkról a következőkben számolunk be. **Körösy.**

VÁRMEGYE.

— **Meghívó.** A szolnok-dobokavármegyei törvényhatósági mezőgazdasági szakbizottság Désen 1908. évi november hó 9-én (hétfőn) d. e. 10 órakor az egylet helyiségeiben ülést tart. Táragsorozat: 1. A szeptember havi ülés jegyzőkönyvének hitelesítése. 2. Földmívelésügyi miniszter leirata parasztmintagazdaságok tárgyában. 3. Jelentés a járási mezőgazdasági bizottságok határozatairól. 4. Az ülés napjáiig beérkező ügyek.

Tiltakozó népgyűlés.

Az általános választói jogra vonatkozó, de még mindig csak egyes részleteiben ismert törvénytervezet ellen f. hó 3-án, kedden délelőtt Désen a városi „Sörház” nagytermében tiltakozó népgyűlést tartottak a rumének.

Nem vagyunk abban a helyzetben, hogy különösen méltatni tudjuk ezeknek a mondvacsinált műhangulatoknak az intencióit, mert hiszen itt ismét alig lehet egyébről szó, mint a nemzetiségi részről következetesen folytatott megtévesztési politikának egy újabb vadhajításáról és arról, hogy a magukat nagy előszeretettel, de minden elfogadható jogalap nélkül *nemzetiségi* képviselőknek nevező urak ismét aképen keverik a kártyát, hogy magukat tüntessék ki a népjogok egyedüli és kizárólagos apostolainak, s hogy ott, a hová oly nagy előszeretettel gravitálnak, ismét bemutassák, miszerint nem rajtuk mulik, ha a magyar nemzeti államiság épülete még nem omlott össze.

Persze szomorú dolog, hogy nálunk az efféle törekvések még mindig eljárnak, s hogy a magyar jog- és alkotmányérzék ereje még mindig nem kerekedett felül a magyar nemtörődömségen.

Vajjon Romániában elnéznék-e a fajoknak ilyen folytonos fészkelődéseit, mert tudjuk, hogy a nemzeti állammal szemben operáló törekvések minő elbánásban szoktak ott tul részesülni, a hol a nemzetiségi veletlenségeket egyszerűen hivatalosan elikkasztják, eltűntetik, hogy azután annál több jogcímrel, de az igazság ellenére is hirdethessék, miszerint náluk a nemzetiségi kérdés ismeretlen fogalom, és „de strigis, quae non sunt, — ne questio fiat.”

Hát mi ezeket nagyon jól tudjuk immár és épen azért nem vagyunk képesek ezeken a népjóléti műsceneriákon föllekesedni. És habár hivei vagyunk a választójog kiterjesztésének, de arról minden gondolkodás nélkül abban a percben lemondunk, mihelyt az az állam integritásának, nemzeti prestigéjének csorbitása nélkül meg nem valósítható. Viszont azzal is tisztában vagyunk, hogy mi olyan választó reformon, a miért a „*nacionalista*” urak lelkesednek, s a mihez Kristóffy & Co. irták meg az ouvertur-t, — sem most, sem soha ez életben nem lelkesedhetünk. Nekünk nincs szükségünk arra, hogy újabb dorongot adjunk ellenségeink kezébe, a kiknek velünk szemben tanusított érzületéről és gondolkodásáról nap-nap után oly sokszor szerztünk tanulságos tapasztalatokat.

Vagy például nem eléggé jellemző-e az, hogy erre a népgyűlésre, a melyen csak az oláhság volt képviselve, a magyar választó közönséget nem tartották érdemesnek összcsoportítani, holott annak összehívásán mind magyar állampolgárok buzgókodtak, s az eszme is a magyar képviselőház kötelekébe tartozó *magyar* — habár nemzetiségi alapon álló képviselők pártja köréből inqult országos körutjára.

Nekünk, mint a magyarság érdekei lelkes öröknek, csak ezek és ilyenek lehetnek az impressióink ezekről a színoláh és oláhnyelvű népgyűlésekről, s bármint legyen is mesterkélit tapintattal elsimítva, burkolva az éle ezeknek a törekvéseknek, mi látjuk a suba alá elrejtett fejszékét, a melyekkel ismét a magyar nemzeti egységes állam élet-fáját nyesegetik mindennapi apró érdekpolitikából, faji és nemzetiségi aspirációk további táplálására! Avagy a ruméneknek csakugyan valami más- és különfajta választójog kell, mint az állam többi választó polgárainak?

Persze, hogy az olyan „adunarea”-kon, a hol *magyar* állampolgárok, a *magyar* királyhoz *Wien*-ná-ba intézett *oláh* szövegű távirattal kérnek segédelmet a rossz szolgák és hűtlen sáfárok (így titulálták a magyar kormányt!) alkotmányos törvényjavaslataival szemben, ott, habár jelen voltunk, nekünk szavunk nem lehetett, tán meg sem hallgattak volna. Ezért itt ezekben tesszük meg széljegyzeteinket, s ez az oka, hogy semmi súlyt és jelentőséget ezeknek az újabb erőlködéseknek nem tulajdoníthatunk, s nem kiálthatunk velük együtt pereaft-ot a „*fekete grófra*”, akinek kizárólagos és becsületes törekvése a választói reform tervezettel az, hogy ne csináljon az ezredéves magyar nemzet parlamentjéből készakarva egy második Reichsrathot.

Azt azonban ismét látjuk és constatáljuk, hogy az „*elnyomott nácio*”-nak nálunk csakugyan nem folyhat valami rosszul a sorsa, ha — mint vezetőik nem minden komikum nélkül mondják — a „*mi népünk*” vezéreiknek egy-egy intésére minden képes és képtelen jelszó alatt vigan összegyűlhetnek, saját nyelvükön tanácskozhatnak, kiönthetik keserőségüket és szidalmakat még olyankor is, a mikor arról van szó, hogy az országot fenntartó 19 milliónyi magyarsággal *egységes* jogokat, *egyenlő* mértékben gyakorolhatnak, s ezek a jogok az arra képesek és alkalmasokra a mieinkkel egyenlő mértékben kiterjesztessenek!

* * *

A gyűlés lefolyása különben chablónos volt. Délelőtt 11 órakor mintegy 180—200 vidéki, de kizárólag oláhok, gyűlt össze a városi sörház nagytermében, akik Dr. Kerekes János ügyvéd ajánlatára Welle János és Hermann Tivadar espe-

reket választották meg a népgyűlés elnökeivé és Dr. Miksa Liviusz ügyvédet annak jegyzőjéül. Welle esperes rövid elnöki megnyitója után Dr. Miksa Liviusz ügyvéd ismertette az új választói reform-tervezetet, amely szerinte a feudális és nagybirtokok, s a kiváltságos osztályérdekeknek kedvez és közvetett jellegénél fogva a cumulatív szavazatok alapján a nép érdekeire nézve sérelmes, s a modern követelményeknek sem felel meg, mert általános, titkos, községenkénti választást kívánnak.

Felszólalása inkább theoretikus, s mint ilyen, eléggé objektív volt. Határozati javaslatot tett, hogy a népgyűlés foglaljon állást az Andrássy javaslata ellen és a javaslattal szembeni küzdelemre szervezett mozgalomhoz csatlakozzék.

Előadása valamint Dr. Kerekes János és Dr. Boka József ügyvédek felszólalása nyomán a népgyűlés tiltakozását fejezte ki, valamint Ó Felségéhez román szövegű táviratban fordult védelemért, kérve, hogy előzetes jóváhagyását a javaslattól tagadja meg. A nemzetiségi képviselőket a javaslat elleni erős állásfoglalásra inti és buzdítja.

Hosszabban beszélt még Dr. Mihali képviselő (idevonatkozólag, zárjel között, kíváncsiak vagyunk, vajjon a képviselő úr kerülete osztatlanul azonosítja magát képviselőjének álláspontjával, avagy a képviselő úr onnan csak az oláhságot kívánja képviselni). Az ő és a Dr. Kerekes felszólalásai azonban már kevésbbé voltak diplomatikusak s ép ezért kevésbbé is tárgyilagosak. Ők már a tulajdonképpeni céljaikhoz közelebb jártak s azt kezdték fejtegetni, hogy a javaslat habár a magyarságra, socialisták, nemzetköziet, stbre sem kedvező, de rájuk nemzetiségekre különösen sérelmes s különösen minden elkövetkező esetre a kizárólagos faji összetartást költöttek hallgatóság szívére. Beszélt még egy Markis Juon nevű földbirtokos szédítő gyorsasággal, páratlan bőbeszédűséggel, úgy, hogy alig tudták elhallgatni.

Hát szó sincs róla, kedélyesen folyt le az „adunarea.” A „*nácio*” helyeselt; lelkesedtek, abugoltak s egyhangú határozatokat hoztak mint a karikacsapás, mert hiszen ellenvélemény nem is volt. Ha már most türelemmel bevárjuk a „*Poporul Roman*”, „*Tribuna*”, „*Lupta*”, „*Gazetta*” stb. legközelebbi számaát, megtudjuk ismét, hogy a félisteneket több ezerre menő lelkes néptömeg hallgatta és impozáns tiltakozásban mondott vetőt a „*barbár magyar zsarnokság*” legújabb égrekiáltó merénylete ellen.

A gyűlés után a hallgatóság, kabátos vezetőikkel együtt békésen tértek haza s hónapokig elmélkednek rajta, hogy vajjon a „*nép szava*” csakugyan „*Isten szava*”? vagy az urak újból egyebet hirdettek, mint a mi az igazság?

HIREK.

— **Előléptetés.** A honvédségi Rendeleti Közlöny november 1-én megjelent számából örömmel adunk hírt, hogy Ó Felsége a novemberi katonai előléptetések során a helybeli honvédszázalaj tisztikarának két rokonszenves tagját magasabb rangokozatra léptette elő Kissebesi Thellman János m. kir. honvédhagyot főhadnaggyá és Salamon Zsigmond tiszthelyettes hadnaggyokká nevezte ki. Gratulálunk a jól megérdemelt legfelsőbb előléptetéshez.

— **Adófelszólamlási bizottság.** A dési pénzügyigazgatóság keretében alakított adófelszólamlási bizottság Hatfaludi József elnöklete alatt, működését november 11-én d. e. 9 órakor kezdi meg a megyeház bizottsági termében. Előadó Hegedűs Antal, titkár.

— **Mai vezércikkünkben** megkezdettük ama sorozatos cikkek közzétételét, a melyekről lapunk mult számában már megemlékeztünk. Ezek a szakavatott tollból kikerült közlemények széles alapon foglalkoznak és méltatják annak az akciónak jelentőségét, a mely nálunk a megye területén szét-szórtan élő magyarság megmentése érdekében megindult. Felhívjuk olvasóink szives figyelmét e sorozatos cikkekre.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter a búzai áll. elemi iskolához, Buzogány János tanító elhalálózásával megürült állásra Arvay Gábor nagybarcai ref. kántor-tanítót nevezte ki.

— **A városi vízvezeték ügye** lépésről-lépésre örvendetesen halad előre. A vízellátási igazgatóság által kiküldött szakértő mérnök vezetése alatt a próbafurások már közelebről befejezettek. A furások nyomán mintát vettek a vízből és azt vegyelemzésre felküldötték az országos vegyikisérleti állomásnak. A jövő hét folyamán már az előtanulmányok pozitív eredményéről is számot adhatunk közönségünknek.

— **Szalmafonó-tanfolyam** nyílik meg városunkban f. hó 12-én. A tanfolyam iránt felette nagy az érdeklődés különösen a földmívelő és kisgazdák körében, s mintegy 55—60 serdült koru s az iskola kötelekei kívül álló lányövendék jelentkezett fölvétele. A tanfolyamra körülbelül legtöbb 40 jelentkező lesz fölvehető, s azok részére, akik ezuttal nem juthatnának be, esetleg egy későbbi póttanfolyam létesíthető. A tanfolyam 5 óra terjed és a megyei gazdasági egyesület helyiségében fog megtartatni.

Hirdetések.

Dési ipari és gazdasági hitelszövetkezet, mint az országos központi hitelszövetkezet tagja
Felszámolás alatt

Sz. 62—1908. I.

Hirdetmény. 1—3

A dési ipari és gazdasági hitelszövetkezet, mint az országos központi hitelszövetkezet tagja felszámolás alatt, bejegyzett cég felszámoló-bizottsága ezennel közzhírré teszi, hogy a szövetkezet felszámolása a dési kir. törvénysszék 7938—1908. polg. sz. a. kelt végzésével bejegyztetett. Felhivatnak ennélfogva mindazok, kiknek a szövetkezet ellen követeléseik vannak, hogy igényeiket ezen hirdetmény harmadszori közzétételétől számított hat hónap alatt a szövetkezet felszámoló-bizottságának okvetlenül bejelentsek, mert ellenkező esetben követeléseik figyelembe vétetni nem fognak.
Kelt Dész, 1908 nov. hó 4.

A felszámoló-bizottság.

Hirdetések felvételnek
Désen, Rákóczi-tér 5. sz. alatt.

sz. 3992—908. tkvi.

Hirdetmény.

Csicsókeresztúr község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1867. évi 2579. sz. szabályrendeletre képest átalakították és ezzel egyideűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi XXIX. és az 1889. évi XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t.-c. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyes birtokosával kapcsolatosan fogantatottak.

E célból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1909. évi január hó 18-án fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. Az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és a tkv. tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a telekkönyv helyesbítése után a téves átvezetéstől eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetnek.
2. Mindazok, akik a teleknyvjókönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel.
3. Mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírára az 1886. évi XXIX. t.-cz. 15—18. és az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5, 6, 7. és 9. §-ai értelmében szükséges okiratokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt adjon, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek és azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. bjbíróság, mint tkkönyvi hatóság.
Bettlen, 1908. évi október hó 10. én.

Vályi.
kir. járásbíró.

„HUNGÁRIA“

DÉS.

Modern kényelemmel, központi fűtéssel, acetylen világítással ellátott **tizennyolcz kényelmes szoba.**

ÉTTEREM ÉS KÁVÉHÁZ.

Nagy választék ételekben és italokban.

Czukrászat: Naponta friss sütemények, czukorkák, liqueurök, befőttek. — **Lakodalmakra és házimulatságokra** mentük előállítására szóló megrendelések kifogástalanul teljesítetnek, ugy helyben, mint vidékre

Szamosvölgyi vasút
szállítóhivatala
Dész és Beszterczen.

Eszközöl költözködésekkel felelősség mellett, helyben és vidéken; tengelyen és vasúton szabadalmazott butorszállító kocsijaiban és ruganyos társzekerin, a csomagolás megtakarítása mellett.

Áru és podgyászszállítás valamint beraktározás.

Egy gazdasági intézetet hallgatott, 13 évi gyakorlattal bíró

GAZDATISZT,

ki a gazdaság minden ágazatában jártassággal bír, bármikori belépésre állást keres.

Cím a kiadóban megtudható. 6—6

KERESKEDELMI BANK
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG DÉSEN.

Leszámitól váltókat, kölcsönöket nyujt házakra és földbirtokokra, folyósít törlesztéses kölcsönöket legelőnyösebb feltételek mellett. Elvállalja értékpapírok vételét és eladását, valamint minden bankszakmába vágó ügyletek lebonyolítását, továbbá elfogad

Betéteket

a legelőnyösebb kamatozási és visszafizetési feltételek mellett.

Mielőtt személy-, jelzalog- vagy építési

Kölcsön

íránt, intézkednék kérjen díjtalanul prospektust! 25—52

Meller L. Egyed Budapest
IX., Lónyay-utca 7. Telefon-Interurban 46—31.

NÉMETHY GYULA

asztalos-üzlete és butorraktára
DÉS. Deák-utca 25/b. DÉS.

Raktáron vannak mindenféle saját készítésű kész butorok u. m.: szekrények, ágyak, asztalok, íróasztalok, divánok, ezenkívül bőrülésű ebédlő és hajlított székek, garnitur, vaságy és egyéb vasbutorok, sodrony ágybetét stb.

— **Legolcsóbb árak!** —

Ugyanitt eladó cimbalom és hegedűk.

BUTOR-RAKTÁR ÁTTELVEZÉS

Van szerencsém értesíteni a n. é. közönséget, hogy a gimnáziummal szemben volt

BUTOR-RAKTÁROMAT

butor-gyáram mellett, e célra átalakított helyiségbe a törvényházzal szemben fekvő
= SAJÁT HÁZAMBAN =
HELYEZTEM ÁT.

A jelenlegi raktáromon készletben tartok: ebédlő-, háló- és szalon-butorzatokat, képeket, tükröket, szőnyegeket, hajlított butorokat és egyéb diszmutarukat, melyeket mélyen leszállított áron fogok árúsítani és kérem a n. é. közönséget, hogy az árak jutányos voltáról személyesen sziveskedjék meggyőződést szerezni.

Uj raktári helyiségemben lehetőleg csak hazai de főleg szolid és tiszta, saját készítményű butorokat a legjutányosabb árban bocsátok a n. é. közönség rendelkezésére.

Tisztelettel
GÁBRE JÁNOS.

RÓTH BANKHÁZ, BUDAPEST.

37—

FOLYÓSITUNK:

Jelzalogkölcsönöket II-od és III-ad helyi betáblázásra 5—15 évre 5⁰/₀-al, esetleg 5¹/₂⁰/₀-al.

Tisztviselői kölcsönöket

állami, törvényhatósági, községi tisztviselőknél és katonatiszteknek fizetési előjegyzésre, kezes és életbiztosítás nélkül. Ugyanezeknek nyugdíjaira is. Értékpapírokra, vidéki pénzügyintézetek és vállalatok részvényeire értékük 95⁰/₀-áig kölcsönt nyujtunk a Magyar Osztrák Bank kamatába mellett.

Konvertálunk

bármely belföldi pénzintézet által nyujtott jelzalogos-, törlesztéses-, személy- és váltókölcsönt. Mindennemű bel- és külföldi értékpapírt napi árfolyamon veszünk és eladunk.

Pénzügyi szakba vágó minden reális ügyletet a legnagyobb pénzcsoportnál levő összekötéseinknél fogva legelőnyösebben bonyolítunk le.

VEZÉRKÉPVISELŐSÉG SZOLNOK-DOBOKA VARMEGYE TERÜLETÉRE LAPUNK KIADÓHIVATALA.

Nyomatott Demeter és Kiss könyvnyomdájában.

Törlesztéses kölcsönöket

földbirtokra és bérházakra 10—75 éves törlesztésre 3⁰/₀—3¹/₂⁰/₀—4⁰/₀—4¹/₂⁰/₀-os kamatra készpénzben.

Személy- és tárcza-váltóhitelt

iparosok és kereskedők részére, valamint minden hitelképes egyénnek 2¹/₂—10 évi időtartamra.

Díjtalanul nyujtunk bárkinék szakszerű felvilágosítást.

Bankhelyiségünk Budapesten:

VI., Andrássy-út 62. szám alatt van.

(Válaszbélyeg melléklendő.)

Megbízható egyéneket bankunk képviselőjére felvesszünk.